

Annem Anneler

– Mavihüzün · 06 Aralık 2012

Anneciğim ne eylesem nefesim senden gelir
Acımda sen vardın yokluğunda göz matemim
Ele avuca sığmaz oldu çınlayan yaralar
Hangi düzmece zinciri arasam takıversem
Koparmasan demir parmaklıklar'dan
Yüz metanetin oracıkta kala kalsa
Kimse dokunmasa nasihatlerin sınır harbine yenik Düşer gibi öylece kalakalırdı yada ben Değeri
Kıymetinden çok uzak yaşamışım
Zihnim fikrim sen kokuyor çareler arıyor

Doluyor sıkıntılar avuç kumsalına
Ninnilerini hayal meyal ederek hatırlar gibiyim
Çocukluğum dargın şimdiler de oysa ben
Hiç büyümemişim her geçen gün Anneme Kokusunu elbiselerime işlemişim rengi tarifsiz kokusu
bendeymiş ben neleri seçmişim
Bilememişim affın büyüktür cansın
Yaralara şifasın göz matemine doğacak sabahsın içi Eritilen gönüllere şifa süreceksin sen varsın ve
hep Kalbi edadasın
Boram, boram kokan yarınlarımlasın
İşte o yarınlar da bizi boynu bükük
Koyma olur mu Anneme
Ve bütün Annelere sevgilerle

İbrahim KANDAMAR

06.12 .2012